

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Zeist; Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Nijkerk; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D. Slagboom, Dordrecht-Centrum; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, Meerkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-3814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn.

Abonnementsprijs f 7,- per jaar.

Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 3 dollar per jaar.

Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

HEILSBEMOEDIGING IN EEN DONKERE LEVENSNACHT

Vrees niet, Abram; Ik ben u een Schild, uw loon zeer groot.

Gen. 15 : 1b.

Als een geloofsheld is Abram teruggekeerd uit de strijd tegen de vijf koningen. Met 318 man heeft hij hen verslagen. In zijn vertrouwen op God is hij niet beschaamd geworden. De Heere heeft hem bijgestaan en geleid tot de overwinning. Met de behaalde overwinning eindigde hij niet in zichzelf, maar in de Heere. Welk een rijke ontmoeting had hij daarna met Melchizedek. Gesterkt keerde Abram naar zijn tent terug. Heden zien we Abram in zijn tent zitten. Het is nacht, maar Abram slaapt niet. Hij kan niet slapen. Bange vrees vervult zijn hart. Wat de oorzaak van zijn vrees is, weten we niet. Toch is er een zeker vermoeden. Er ligt immers een strijd achter hem. De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat Kedor-Laómer met een grotere macht zal terugkeren om de vernederende nederlaag te wreken. En wat moet Abram dan beginnen? Hij zal zeker gedood, of als slaaf verkocht worden. Niemand is er, die hem helpen kan of zal. Uit de hoogte zien we niet op Abram neer. Wie dit doet kent zijn eigen hart niet en is tevens een vreemdeling van genade. Uren van vrees komen voor in het leven van Gods kinderen. Leest de Bijbel maar. Denkt slechts aan David en Elia. Staande in het geloof horen we David belijden: „Met mijn God spring ik over een muur en breek ik door een bende” en kort daarna horen we zijn knecht: „Eén dezer dagen zal ik wel door de hand van Saul omkomen”. Elia stond in de kracht Gods op de berg Karmel. Hij vreesde voor niemand. Hij ijverde voor de eer en dienst des Heeren. Een enkele dag later zien we hem als een moedeloze liggen onder de jeneverboom. Hij begeerde te sterven. Hij wilde liever heengaan, dan langer op aarde te blijven. Vandaag komen Gods kinderen na het verkeren op de Karmelhoogte des geloofs weleens terecht in de diepte. Die Karmeluren waren goed. Het waren uren, waarin men dicht bij de Heere verkeerde. Genietend de omgang met Hem. En wordt men tot strijden geroepen, men behaalt de overwinning. In God worden kloekedaden gedaan. Verblijd in de Heere gaat men door het leven. Men gevoelt Zijn genade in het hart. De wateren der genade zijn dan hoog gestegen en we geloven niet dat ze nog wel eens op lager peil kunnen komen. En ziet daar: het gebeurt! Uit het licht komt men in het donker terecht. Bange vrees vervult nu het hart. Hoe is dat nu mogelijk? Gisteren, eergisteren was het zo geheel anders. Men roemde in de Heere en nu is de mond gesloten. Het oog was voortdurend op de Heere gericht en nu naar omlaag. Duizend zorgen, duizend doden kwelen het angstvallige hart. Wat moet er nu gebeuren in zo'n levens-

situatie? Het komen des Heeren tot het hart. En dat geschiedt! Hij kent al de Zijnen. Hij weet, dat ze zwak van moed en klein van krachten zijn. Hij weet ook waar Zijn ingezonken kinderen wonen. Hij slaat hen in liefde gade. Zijn oog is ook op hen gericht. Ja; juist op hen gericht. En Hij laat ze in hun ellende en verdriet niet omkomen. Hij komt tot hen en spreekt tot hen. Niet verwijtend, maar vertroostend, bemoedigend. Laten we luisteren naar wat de Heere tot Abram zegt: „Vrees niet, Abram”. Ik weet, dat je vreest. De oorzaak van jouw vrees is Mij bekend. Wat heeft de kerk des Heeren toch te doen met een alwetend God. Elke weg en levenssituatie is Hem bekend. Abram, ge behoeft niet te vrezen. Leg uw vrees af. Van dat spreken des Heeren gaat kracht uit. De sprekende God neemt ook Zelf de vrees weg. Dit doet Hij bij Abram door Abram te wijzen op een rijke zaak.

„Ik ben uw schild”. Voor Abram was deze beeldspraak duidelijk. Ook hij kende de waarde van een schild. In onze tijd is het schild van geen betekenis meer. In het verleden toen men nog vocht van man tegen man, was het schild onmisbaar. Zonder schild was men ten dode opgeschreven. Op een goed schild kwam het aan in de strijd en vooral het schild dat de strijder algeheel dekte. Achter zo'n schild was men veilig. Met dat schild werd elke pijl opgevangen. De lansstoot gebroken en de zwaardslag weerstaan. Een schild te bezitten, betekende: beschutting, dekking, levensbescherming, lijfsbehoud. Nu zorgde de Heere niet voor een schild, waarachter Abram veilig was. De Heere Zelf zou hem tot een schild zijn. De almachtige God plaatste Zich voor Abram. Achter de Heere te staan was Abram veilig. Niet één pijl uit het kamp van de boze zou hem kunnen treffen. Niet één vijand kan hem neervellen. Abram zal niet sterven, maar leven. Waarvoor hij vreest, zal niet gebeuren. De Heere neemt de vijanden niet weg, ook breekt Hij hun kracht niet, maar in de strijd zal Gods kind niet sneuvelen. De Heere is niet alleen met de Zijnen, maar Hij plaatst Zich ook steeds voor de Zijnen. Heeft de Heere dit bemoedigende woord ook tot u gesproken, schuil dan steeds achter dit schild. Zoek voortdurend schuil bij Hem. Wie naast dit schild staat, wordt getroffen, komt om. Wie achter eigen schilden dekking zoekt, zal bedrogen uitkomen. Wie echter als een machteloze, als een krachteloze de toevlucht neemt tot Het Schild, tot de Heere, ondervindt Wie de Heere is. Hij is een Schild en Schutsheer voor de vromen, voor wie tot Hem de toevlucht heeft genomen. In Christus is God een toevlucht en een sterkte. Krachtelijk bevonden een hulp in benauwdheden. Ervaart u dit in uw leven? Vernedert u veel voor de Heere en overdenkt veel dat de

VAN DE ADMINISTRATIE

Bijzondere aandacht willen wij vragen voor onze adreswijziging. Het adres is niet meer Van Eeghenstraat 14, maar Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn, telefoon en giro zijn ongewijzigd. Wij mochten weer negen nieuwe abonnees noteren, terwijl aan giften werd ontvangen f 519,50, w.o. een gift was N.N. van f 500,-. Zulke berichten te mogen doorgeven stemt ons tot blijdschap en bemoedigt ons in het vele werk ten voordele van ons blad „Bewaar het Pand”. De avonden worden steeds langer, wellicht een goede reden om voor ons blad te werken. Wij blijven ons blad bij den voortduur bij al onze abonnees aanbevelen, met de bede, dat de Heere ook bij den voortduur Zijn zegen daarover zal blijven gebieden. Ons gironummer is dus: 704350 t.n.v. Adm.: Bewaar het Pand, Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn. v.d.L.

Naschrift van de redactie

Een lezer van ons blad schreef het volgende: Met genoeg lees ik al enkele jaren Bewaar het Pand, doch word al die tijd geërgerd door de zeer slecht betalende lezers. Nu heb ik een verzoek: Willen bedoelde lezers die ergernis eens wegnemen? Want (even schriftuurlijk) wee degene door wie de ergernissen komen. En Paulus zegt: eet geen vlees, enz. Ook beriep hij zich op het Romeinse recht. Dus lezers! U doet de redactie tekort. Lees de Jacobusbrief! Dominee, misschien wat scherp, maar ik moest het kwijt. Gaarne opname. Wie weet. Tot zover onze abonnee. We houden er ons van overtuigd, dat zij, die nog niet de lopende jaargang betaalden, dat niet nalieten om ergernis te geven. Och, het is zo gemakkelijk de betaling even uit te stellen. Dus, dat gebeurt nogal eens. Maar het is even gemakkelijk, althans niet erg bezwaarlijk, om te besluiten dadelijk te betalen en de daad bij het woord te voegen. Dat zou ons zeer verblijden. Van deze gelegenheid wil ik gebruik maken om nog een opmerking te maken. We sturen het blad regelmatig aan een aantal adressen, zonder dat ooit betaling volgde. Men gaf zich wel op als abonnee, maar komt er niet toe tot betaling over te gaan. Dat is natuurlijk helemaal onjuist. Willen zij, wie dit geldt, alsnog het achterstallige gireren? Dat is toch wel billijk. We kunnen niet blijven doorgaan met het zenden van het blad. We hopen op aller medewerking.

Ds. G. Blom

pijen u hadden moeten treffen. Naar recht had u reeds moeten omkomen. De pijlen werden wel gericht op uw hart, maar gingen niet door uw hart. Ze zijn gegaan door het hart van de Middelaar. Zijn dood betekent leven voor u. Hij heeft door Zijn sterven en dood verdiend, dat God voor u is. Uw Schild in leven en sterven. De Heere zegt echter nog meer tot Abram: „Ik ben uw loon zeer groot”.

De Heere zal hem rijk zegenen. Op des Heeren Woord had hij zijn land en maagschap verlaten. Veel had hij in Ur achter gelaten. Hij wilde echter heengaan: Blind in de toekomst en gewillig in het gebod. Dagelijks blijkt bij Abraham de geloofsgehoorzaamheid. En nu spreekt de Heere van loon. Ontvangt Abram loon naar werken? Neen! In het genadeleven is er geen sprake van loon naar werken, maar wel van het genadeloon. Het loon, dat de Heere uit vrije gunst aan het werk des geloofs, aan het leven des geloofs verbindt. De Heere zal rijk de Vervuller zijn van zijn tijdelijke én geestelijke nooddrift. Zijn beloften worden vervuld. Zegenend zijn de handen des Heeren boven Abram opgeheven. Arm is de mens, die de Heere niet kent als zijn Schild en de Heere als Schild niet nodig heeft. En wie de zonde dient, onherboren voortleeft, ontvangt óók loon. Geen genadeloon, maar werkelijk verdiend loon: het loon der ongerechtigheid. En dat loon is ook zeer groot. De bezoldiging der zonde is de dood. Maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, de Heere. En dat voor allen, die algeheel op Hem vertrouwen.

M. C. Tanis

De Christinnereis is voor jong en oud

(43)

Bij vernieuwing wordt in het welbekende huis van Mnason gesproken uit de bevinding der heiligen. Door jong en oud mag hiervan een recht gebruik gemaakt worden, maar de jongen hebben het vanuit de aard der zaak wel in de eerste plaats nodig. Door te mogen volharden op de reis naar Sion in het geloof, zullen zij er zeker gedurig aan terugdenken en er dankbaar voor zijn.

„Maar”, ging Ingetogen voort, „verhaal mij nu ook eens wat u op uw reis is overkomen. Hoe is de gezindheid die de mensen jegens u aan de dag leggen?”

Eerlijk: „Het gaat ons zoals het alle reizenden gaat; soms is ons pad effen, soms ruw en onbegaanbaar; dan berg op, dan berg af; zelden gevoelen wij ons volkomen veilig. Het ging ons niet altijd voor de wind, en lang niet altijd waren het vrienden die wij op onze weg ontmoetten. Wij hebben al heel wat wederwaardigheden ondervonden, en wat wij nog ervaren zullen, wij weten het niet, maar dit weten wij: wie het goede liefheeft, moet leed verwachten”.

Ingetogen: „Gij spreekt van moeilijkheden, welke hebt gij dan al zo ondervonden?”

Eerlijk: „Vraag dat eens aan Stoutmoedig, onze gids, hij kan er best verslag van doen”.

Stoutmoedig: „Wij hebben drie of vier merkwaardige ontmoetingen mede te delen. Eerst hadden Christinne en haar kinderen een aanval te verduren van twee onverlaten, die het op hun leven schenen te hebben toegelegd. Vervolgens kwamen wij in aanraking met de reus Bloeddorstig, met Moker en Verdeler. Eigenlijk is het juister te zeggen, dat wij de laatste in het nauw hebben gebracht dan wel het omgekeerde. Dit droeg zich aldus toe: Nadat wij enige tijd in het huis van Gajus, mijn gastheer en die der gehele kerk hadden vertoefd, kregen wij op een keer in de zin onze wapens te nemen en te zien of wij enige vijanden van pelgrims konden ontmoeten, want wij hoorden dat er één van betekenis daar in de omtrek was. Nu kende Gajus zijn schuilplaats beter dan ik, omdat hij in die buurt woont. Wij keken en keken, tot wij ten laatste de ingang van zijn hol ontdekten. Toen waren wij blij en raaptten al onze moed tezamen. Wij naderden dus zijn hol, en zie, toen wij daar kwamen, sleepte hij deze arme man, mijnheer Kleinmoedig, in zijn net en was op het punt hem om te brengen. Maar toen hij ons zag en naar wij meenden veronderstelde dat hij een andere prooi had, liet hij de arme man in zijn hol en kwam naar buiten. Wij vielen krachtig op hem aan en hij sloeg flink om hem heen, maar eindelijk was hij ter aarde geveld, zijn hoofd was afgeslagen en terzijde van de weg op een paal gezet, tot een schrik voor zulken, die na hem zulke goddeloze praktijken zouden willen uitoefenen. Dat is de zuivere waarheid, hier is de man zelf om het te bevestigen, hij, die als een lam uit de mond des leeuws werd gered”.

„Ja”, zei Kleinmoedig, „dat kan ik in waarheid getuigen. Ik dacht niet anders of de geweldenaar zou mij verslinden, en op hetzelfde ogenblik zag ik Stoutmoedig en zijn vrienden tot ontzet opdagen”.

Heiligman: „Twee zaken zijn onmisbaar voor hen, die op de pelgrimsreis gaan: moed en een onbevleete levenswandel. Ontbreekt het hun aan moed, dan zullen zij spoedig van de weg afwijken, en is hun levenswandel niet onberispelijk, dan zullen zij hun naam en die van andere pelgrims tot schande maken”.

„Ik hoop”, zeide Vromevriend, „dat deze waarschuwing voor u niet nodig is. Helaas, het is maar al te waar, dat er velen op de weg zijn, die zichzelf liever vreemdelingen van de pelgrimsreis noemen dan vreemdelingen en pelgrims op aarde”.

Leugenhater: „Zij hebben noch des pelgrims kleding, noch des pelgrims moed; zij wandelen niet recht, maar scheef, hun ene schoen staat naar binnen, hun andere naar buiten. Zij hebben afgezakte kousen, hier een stuk en daar een scheur, tot schande van hun heer!” Een duidelijk beeld van een slordige levens-

wandel. Hun zedelijk leven is niet verzorgd daar het geestelijke leven niet gezond of niet aanwezig is.

Boetvaardig: „Deze dingen zijn wel smartelijk; de pelgrims zullen niet eerder die genade, die zij wensen op hun pelgrimsreis, vinden, voordat de weg gereinigd is van zulke vlekken en smetten”.

Onder dergelijke gesprekken ging de tijd voorbij, totdat het avondeten op tafel geplaatst was, en na dit gebruikt te hebben, begaven de vrienden zich naar huis en de gasten gingen ter ruste. Nog geruime tijd bleven de pelgrims vertoeven in het gastvrije huis van Mnason, en zo gebeurde het, dat Samuël verloofd werd met Genade en dat Jozef de jonge dochter Martha ten huwelijk vroeg, welke verbintenissen niet lang daarna werden gesloten.

Wonderlijk heeft de Heere voor de weduwe en de kinderen van de Pelgrim gezorgd. Temeer, daar er nog niets van was te bespeuren bij zijn trekken door de rivier. Groot is de genade des Heeren daar in die kracht aller aangezicht gekeerd werd naar Sion. Dus niet in de wereld, maar op de pelgrimsweg zijn zij allen getrouwd zoals de vader van dit gezin het maar had kunnen wensen. In dit opzicht heeft hij niet in zijn leven, doch na zijn verscheiden de verhoring van zijn gebeden daadwerkelijk ontvangen. En was God naar Zijn beloften de Man van deze weduwe en de Vader van deze wezen in Zijn ontfermende liefde.

Gelijk Stoutmoedig reeds zeide, bleven de pelgrims hier een lange tijd vertoeven, want de tijden waren veranderd, en de pelgrims leerden velen kennen, voor wie hun woord en getuigenis tot zegen mochten strekken. Barmhartigheid werkte als naar gewoonte veel voor de armen, en zo was zij een sieraad voor haar belijdenis. En ook Genade, Phebé en Martha deden wat zij konden om licht en blijdschap in het rond te verspreiden. Allen waren overvloedig in werken der liefde, en zo werd de naam van Christen geëerd in die streken.

Zoëven is het ons betuigd in het huis van Mnason dat twee zaken op de pelgrimsreis, en dat is moed en een onbevleete levenswandel, noodzakelijk zijn. Moed van het rechte stempel, geen overmoed, doch grote moed. Maar de bron van moed is niet in een bepaalde gemoedsgestalte. Wel hebben wij de vernieuwing van het gemoed nodig om kinderlijk te leven uit de bron van Gods volheerlijke heilsopenbaring in Christus. Moed om te leven vanuit Zijn leven, om te lijden vanuit Zijn lijden, te strijden vanuit Zijn strijden en moed om te sterven vanuit Zijn sterven. In Hem is die onuitputtelijke bron van moed en kracht. Wij hebben ons innerlijk leven te beproeven of het bij ons is een leven uit die bron. Vanuit die bron snakt het hart naar een onbevleete levenswandel. Uit Christus is de kracht van onze heiligmaking in het leven met Hem en voor Hem. Dan wordt door anderen in ons leven het beeld van Christus aanschouwd.

Niet lang hadden zij zich in de plaats IJdelheid opgehouden, toen er een monsterdier uit het woud kwam, dat zich zelfs in de stad waagde en mensen doodde. Ook sleepte het de kinderen weg en voerde ze in zijn hol. Niemand had ook maar de geringste moed het monster aan te vallen, maar allen gingen op de vlucht als zij het maar van verre hoorden aankomen. Het geleeke op geen gewoon roofdier, maar het was een grote rode draak, met zeven hoofden en tien hoornen. Het richtte grote verwoestingen aan onder de kinderen, en geen der mensen in de stad had de moed tegen deze vijand op te trekken. Allen gingen op de vlucht, zodra zij het slechts van verre zagen naderen.

Stoutmoedig daarentegen, en degenen die de pelgrims in Mnasons woning kwamen bezoeken, hielden samen raad, wat er in deze moeilijke omstandigheden kon gedaan worden ten einde het monster te overwinnen, opdat het geen verwoestingen meer zou aanrichten onder de bewoners van de stad.

In deze situatie hadden de pelgrims in de eerste plaats moed nodig. Want dit geval

mocht door hen niet met een godsdienstige lijdelijkheid over het hoofd gezien worden, alsof het de pelgrims niet aanging. Moed hebben wij nodig om op de vijand af te gaan in afhankelijkheid van de Heere, en dat tot zegen van anderen.

Nijkerk

R. Kok

Bewaar het Pand in ieders hand

Naar de Katechisatie

83.

CHRISTUS' KONINKLIJK AMBT

Het verlossingswerk van de Middelaar vereiste ook het KONINKLIJK AMBT om de verworven weldaden toe te passen en deelachtig te maken. Daarom moest Christus de Zijnen van de heerschappij der zonde en van satan verlossen.

Zo was Hij als Koning ook gezalfd, dit is: van eeuwigheid verordineerd. Psalm 2, Psalm 45, Spreuken 8 : 23. En in de tijd bekwaam gemaakt met de volheid van de Heilige Geest en Diens gaven.

Het Koningschap van Christus is tweërlei in bediening en uitvoering. Christus is Koning over heel de wereld. „Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde”. Door Hem regeren de koningen. Tot Pilatus sprak Jezus: „Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven ware”. Hij leidt ook de wereld tot de voleinding. Eens zal alle knie voor Hem buigen en zal alle tong Hem belijden (Fil. 2). Niet allen zullen het doen met een gewillig gemaakt hart, zoals de Heere hier zondaren bearbeidt. Dat we toch smeken of de Heere het ons aan deze zijde van het graf leert. Anders zal het eens een gedwongen hulding en erkenning zijn en dan zullen we eeuwig buitengeworpen worden!

Dit Koningschap van Christus over de wereld is tot rijke troost voor Gods volk. Want het houdt in, dat Christus regeert en de teugels van Zijn bewind Zelf in handen houdt. De Catechismus zegt het zo treffend in zondag 10: „Aangezien alle schepselen alzo in Zijn hand zijn, dat zij tegen Zijn wil zich noch roeren, noch bewegen kunnen”. Dit geldt hier van de Vader, maar het is toch ook zó, dat de Vader regeert door Christus, de Middelaar.

Maar in geheel bijzondere zin, in Zijn genade, is Christus Koning over Zijn kerk, over Zijn volk.

Al regeert Hij ook deze wereld en alle schepselen, toch is Zijn Koninkrijk geen aards, maar een hemels Koninkrijk! Jezus sprak tot Pilatus: „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld: indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik de Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier”.

Het is dus hemels van oorsprong en aard. En er is geen ingang in het Koninkrijk Gods op grond van uitwendige relatie en voorrechten, maar alleen door WEDERGEBOORTE, zoals Jezus aan Nikodemus verklaarde.

Christus' Koningschap is afgeschaduwd in het Oude Testament door de koningen van Israël en Juda. Wel was Saul Israëls eerste koning, maar hij onderwierp zich niet aan het theokratisch koningschap, door zijn ongehoorzaamheid. Dit koningschap is belichaamd in David, de man naar Gods hart. Als type van de Christus werd in hem iets gezien van het koningschap van Christus. Ook in Salomo als vredevorst. Werd Saul met de „kruik” gezalfd, uitbeeldend het verbreekbare koninkrijk, David werd gezalfd met de hoorn, uitbeeldend het eeuwigdurende koningschap van Christus!

Toch konden deze koningen zelf niet verlossen van de geestelijke heerschappij der zonde en van satan. Zij konden ook niet de priesterlijke bediening vervullen, dus niet de verzoening aanbrengen. Dit kon alleen

Christus doen. Hij is Koning én Hogepriester tegelijk. Hij verlost zondaren op grond van Zijn hogepriesterlijk werk der verzoening. Maar ook heeft Hij tevens het werk der verzoening koninklijk volbracht! Hierin ligt zoveel troost voor ontdekte zondaren.

Wat is het werk van Christus als Koning? Vergaderen, regeren en beschermen.

Hij vergadert de Zijnen, voor wie Hij Zijn dierbaar bloed heeft gestort om hen vrij te kopen, uit alle geslachten, talen, volken en natiën en brengt hen onder Zijn gezegende heerschappij. Hij regeert Zijn gekochte kerk door Zijn Woord en Geest, maar Hij beschermt haar ook tegenover de drie doodvijanden: de duivel, de wereld en het eigen vlees. Zij worden „in de kracht Gods bewaard tot de zaligheid”.

Zalig wie onder Zijn heerschappij wordt gebracht. Zijn juk is zacht en Zijn last is licht! Hebt u al uw wapens tegen Hem leren inleveren? Hebt u Hem als Koning nodig gekregen en Hem ingeroepen in uw leven? O, smeeek nog om die genade. Want:

Wie Hem need'rig valt te voet,
Zal van Hem Zijn wegen leren.

Urk

v.L.

In het gehele land Leest men Bewaar het Pand

DE ZONDVLOED

1.

Zo luidt de titel van een boek, dat kort geleden van de pers kwam. De volledige titel is: De zondvloed in het licht van de Bijbel, de geologie en de archeologie. De schrijver is Alfred M. Rehwinkel, M.A., B.D., L.L.D. Professor in de theologie, Concordia Seminary Saint Louis, Missouri, Verenigde Staten. De Uitgeefster is de N.V. Buijten & Schipperheijn, Valkenburgerstraat 106, Amsterdam-C. De uitgave geschiedde in samenwerking met de Stichting Uitgave Reformatorische Boeken. Deze stichting geeft een verantwoording vooraf, waaruit we het volgende overnemen:

„Met de publikatie in vertaling van dit oorspronkelijk Amerikaanse boek wordt beoogd een bijdrage te leveren tot de gedachtenvorming rond het „vraagstuk” van de betekenis van de geschiedenissen in het Oude Testament.

Het is in de gereformeerde wereld van vandaag gebruikelijk spanningen en conflicten te konstateren tussen de resultaten van de moderne wetenschap en de tot nog toe algemeen aanvaarde opvatting met betrekking tot het wáár en zó gebeurd zijn van de oud-testamentische verhalen.

Het kan goed zijn er eens met nadruk op te wijzen dat het in feite niet gaat om spanningen en conflicten tussen Bijbel en wetenschapsresultaten, maar dat die conflicten er veeleer bestaan ten aanzien van de interpretatie van die resultaten. En die interpretatie verraaft een positiekeuze, waarbij de wetenschap en haar hypothesen werden overschat en de zakelijke geschiedenismededelingen van de Schrift werden onderschat. Dit boek laat op populaire wijze zien, dat de wetenschapsresultaten ook anders kunnen worden geïnterpreteerd en dat ze dan nauw aansluiten bij de geschiedenisgegevens van de Bijbel”.

De schrijver zegt in een woord vooraf, dat de stof, die hier in boekvorm wordt aangeboden, oorspronkelijk behandeld werd in een reeks lezingen voor streekvergaderingen van kerken, theologische scholen, volksuniversiteiten, onderwijzersvergaderingen en in Walther Leaguw kampen in vele delen van de Verenigde Staten en Canada. Hij vertelt, dat zijn belangstelling voor de bestudering van de zondvloed reeds dateert van zijn studenten-jaren.

„In het geheel genomen”, zo eindigt hij zijn

woord vooraf, „heeft hij deze studie zijn leven lang met toewijding beoefend en is zij een bron geweest van oprecht genoegen omdat zij steeds meer gezicht gaf op Gods wonderbaarlijke en almachtige majesteit zoals die openbaar wordt in de werken van Zijn scheppende en vernietigende kracht. Het is de wens van de schrijver dit genoegen te delen met vele anderen, die de lezingen niet hebben gehoord, door ze beschikbaar te stellen in gedrukte vorm. Dit boek aanbiedend aan het lezend publiek van de kerk, vindt hij geen betere slotwoorden voor deze inleidende opmerkingen, dan het prachtige gebed van de grote Keppler, die bad: „Ik dank U, mijn Schepper en mijn Heer, dat Gij mij deze vreugde in Uw schepping gegeven hebt, deze ontroering over de werken van Uw hand. In zover mijn beperkte geest Uw oneindigheid kan vatten, heb ik Uw heerlijkheid aan de mensen bekend gemaakt. Indien ik iets geschreven heb, dat Uwer onwaardig is, vergeef het in genade”. Blijkens de inleiding is het hoofddoel van deze studie en van de publikatie ervan studenten en anderen, die in aanraking komen met het schijnbaar onverzoenlijk konflikt tussen Genesis en de geologie en daardoor geschokt worden, over deze moeilijke en gevaarlijke periode heen te helpen.

De schrijver wijst er op, dat er altijd eminente natuurgeleerden en mannen van grote geleerdheid geweest zijn en nog zijn, die hun geloof in de Bijbel als Gods eigen onfeilbare openbaring hebben behouden. „Op een vergadering van de Britse Vereniging van Natuurgeleerden, gehouden in 1865, werd een verklaring opgesteld en getekend door 617 beoefenaars der natuurwetenschappen, waarvan velen bekend waren om hun uitnemende geleerdheid, waarin zij hun geloof uitspraken niet alleen in de waarheid en de authenticiteit van de Heilige Schrift, maar ook in de overeenstemming van de Schrift met de natuurwetenschap”. Aldus de schrijver. Hij laat deze verklaring volgen.

„Een studie over de zondvloed”, zo eindigt hij de inleiding, „zal bijzonder boeiend en rijk aan onderwijs blijken te zijn, zowel in geestelijk opzicht als ook voor de wetenschap, want in deze schrikkelijke katastrofe zien we onze God in Zijn heerlijke en vreselijke majesteit, zoals Hij in Zijn toorn en genade handelt met de kinderen der mensen. En wanneer we ons nu aan deze studie zetten, moeten we steeds bedenken, dat we hier te doen hebben met een groot wonder van God, ofschoon de in het heelal aanwezige natuurkrachten ervoor gebruikt werden. En wonderen zijn naar hun aard bovennatuurlijke daden van God, die de bestaande natuurwetten te boven gaan en niet vatbaar zijn voor verklaring en een geheel begrijpen door een eindig mens. Daarom moeten we ermee rekenen, dat vele vraagstukken, samenhangend met de zondvloed, onopgeloste geheimen zullen blijven. Bij deze studie komen de volgende punten aan de orde: 1. De wereld vóór de zondvloed. 2. Het Bijbelverhaal van de zondvloed. 3. Bewijsmateriaal voor de zondvloed buiten de Bijbel. 4. De wereld na de zondvloed”.

We hopen op dit boek terug te komen. Thans vermelden we alleen nog, dat het keurig is uitgegeven in een zwarte linnen band en dat de prijs f 19,50 bedraagt.

B.

REISINDRUKKEN

2

Enige jaren geleden vertrok een ouderling uit mijn gemeente met zijn gezin naar Canada. Een paar kinderen waren ieder op eigen gelegenheid al vooruit gegaan. Hij vestigde zich in Zuid-Ontario, niet ver van Hamilton. Dit had tot gevolg, dat later met een tussentijd van bijna twee jaar, twee van mijn dochters ook naar Canada emigreerden en in het huwelijk traden met zoons van genoemde ouderling.

Eerst na jaren kon ik er toe komen mijn kinderen en de inmiddels geboren klein-

kinderen op te zoeken. Dat was in 1965. Ik ben toen met mijn vrouw veertien weken bij hen geweest. Het was een goede tijd. Het was goed bij de onzen te zijn, maar ook om daar ambtelijk werkzaam te zijn in de bediening van Woord en sacramenten en op andere wijze. We hebben daar een church-day meege-maakt, te vergelijken met onze schooldag. Ik heb daar toen ook nog gesproken. We hebben samen toen betrekkelijk veel van het landschap gezien. We hebben er velen ontmoet. Er zijn banden gelegd. Met vrienden zijn we naar Grand-Rapids geweest, waar we gelogeed hebben bij de familie Tammenga. Dit jaar heb ik voor de vierde keer de tocht gemaakt, samen met een dochter. De tweede en derde keer ging ik met een andere dochter.

Zulke bezoeken zijn alleen al voor het behouden en versterken van de onderlinge familiebanden van grote betekenis. Ik zou allen, die daarvoor in de gelegenheid zijn en tot nu toe deze stap nog niet gedaan hebben, willen aanraden daar toch eens ernstig over te denken. Onze kinderen — om alleen maar hen te noemen — kunnen ver van ons zijn, maar als het goed is, kunnen we hen niet vergeten en zal het ons gaan om hun tijdelijk en eeuwig welzijn.

De tocht per vliegtuig is een belevenis op zichzelf. Meermalen is mij gevraagd: hoe durft u met een vliegtuig mee? Die vraag is begrijpelijk. Het reizen per vliegtuig is gevaarlijk. Als het vliegtuig neerstort is er niet op te rekenen, dat men dit overleeft. Ik heb ook mijn bezwaren gehad, maar ik kan nooit vergeten, dat de Heere mijn hart innam om mijn kinderen te bezoeken. Ik gevoelde, dat de Heere in Zijn gunst mee ging. Ik gevoelde me veilig op de reis. We zijn overal veilig als de Heere ons bewaart, en nergens veilig wanneer we die bewaring moeten missen. Velen verongelukken thuis of op de weg. Ik heb het gezien met mijn eigen vrouw. Zij stak met de fiets aan de hand de weg over en werd aangereden. Even later was ze er niet meer. Het komt er dan op aan voorbereid te zijn.

Het gevaar is, dat men bij het steeds weer reizen en trekken het besef van afhankelijkheid van de bewarende hand des Heeren gaat verliezen. We kunnen nooit genoeg leven bij de begeerte, dat de Heere onze uitgang en onze ingang bewaart.

We vertrokken weer van Schiphol. Dat is voor ons een bekende plaats. Menigmaal hebben we daar kinderen en anderen uitgeleide gedaan en verwelkomd. Een gemeentelid bracht ons naar het vliegveld. Enkele verwanten vergezelden ons, van wie we later afscheid moesten nemen.

Maandagmorgen 3 augustus om 7 uur waren we al in de vertrekhall, die zich spoedig vulde met reizigers voor hetzelfde charter-vliegtuig, een D.C.8 van Martinair Holland, met ruimte voor 180 passagiers. Alles verliep vlot. We gaven de koffers af en wachtten tot we door de controle moesten. Intussen maakten we kennis met enkele andere reizigers. Iemand kwam naar me toe en vroeg me of ik Ds. Smits was. Ik zei wie ik was en toen vertelde hij, dat zijn vrouw en schoonmoeder megingen, voor het bezoeken van een broer en zoon. De moeder was al 84 jaar oud. Als ik me goed herinner was het haar eerste vliegreis. Later zag ik hen samen in de kerk, toen ik in Dundas preekte. Er waren nog meer reizigers uit onze kringen, zoals mij later bleek.

Het ogenblik brak aan, dat we afscheid moesten nemen. Dat is voor velen een pijnlijk moment. Ongemerkt gaat er veel door je heen. We gaan door de controle en een poos later stappen we in het vliegtuig door een poort en slurf, die in verbinding staan met de toegang tot het vliegtuig. Dat is veel eenvoudiger dan toen het oude Schiphol nog in gebruik was. Ieder had zijn vaste plaats. Mijn dochter en ik hadden plaatsen naast elkaar, achter de vleugel, juist bij een nooduitgang. We hadden een goede ruimte voor de voeten en konden goed naar buiten zien.

De vertrektijd brak aan, maar er kwam bericht, dat het vertrek even uitgesteld was, omdat gebleken was, dat er een band verwisseld moest worden. Om half tien kwam er be-

weging in het toestel. De riemen werden vastgemaakt. Het vliegtuig taxiede naar de startbaan en wachtte daar tot het startsein. Toen ging het de lucht in. Spoedig waren we vrij hoog. Het was helder weer. We konden Holland zien verdwijnen. Toen kwam de zee en Engeland, maar wolken onttrokken veel aan het gezicht. Later konden we even iets van de oceaan zien. Inmiddels waren de veiligheidsriemen al losgemaakt. We waren op weg naar Toronto.

Met het lezen van Psalm 121 en gebed waren we van huis vertrokken. De gedachten vermenigvuldigden zich. We waren nu wel in het bijzonder afhankelijk van de bewarende hand des Heeren. En zo was er een stil gebed tot Hem, Die alles in Zijn hand heeft.

B.

Bewaar het Pand! Bent u al klant?

Voor de jeugd

Beste jongelui!

Ik heb jullie in het laatste schrijven beloofd iets te zullen schrijven over de rechtvaardigmaking. Dit naar aanleiding van die vraag, wat verstaan moet worden onder de uitdrukking „Bewuste rechtvaardigmaking”. Ook had mijn vraagsteller wel eens horen beweren, dat er vóór de rechtvaardigmaking niet van „leven” kan worden gesproken.

Zo, nu weten jullie tenminste weer waar het over gaat.

Laat ik eerst iets zeggen over het woord „rechtvaardigmaking” zelf. Dit woord is aanvechtbaar, wat de zaak betreft die er door uitgedrukt wordt. Het is te verdedigen ook. Het is aanvechtbaar in deze zin, dat er bij een zondaar, die rechtvaardig gemaakt wordt, innerlijk niets verandert. Hij blijft innerlijk die hij is.

Het is te verdedigen in die zin, dat we het woord „maken” ook tegenkomen in één der psalmen: Komt „maakt” God met mij groot, Ps. 34 : 2. Als hier het woord „maken” ook gebruikt wordt dan denkt niemand er aan, dat hij God groot moet maken, omdat Hij het nog niet zou zijn. Want God is groot. Daar is niets aan af te doen, daar is ook niets aan toe te doen. Ieder begrijpt dat het woord „grootmaken” hier de betekenis heeft van: Groot verklaren, zeggen dat God groot is. Hem groot maken is Hem verheerlijken. Als je nu in deze zin het woord „rechtvaardigmaking” ook wilt gebruiken, dan heb ik daar geen bezwaar tegen.

Het heeft dan de betekenis van „rechtvaardiging of rechtvaardigverklaring”. En zo moet het ook worden opgevat. In de rechtvaardigmaking wordt dus de zondaar niet rechtvaardig gemaakt, maar rechtvaardig verklaard.

Een definitie voor het woord rechtvaardigmaking of rechtvaardigverklaring, is: Op grond van de verdiensten van Christus spreekt God de zondaar vrij van schuld en straf en geeft Hij hem een recht op het eeuwige leven. De zaak zit dan zo: Tegenover God staat elk mens schuldig. Hij is om der zonden wil des doods schuldig. Dat is naar het Goddelijk recht zo. Want de Heere heeft de mens goed, rechtvaardig geschapen. Hij stond voor de val recht tegenover God. Het proefgebed was hem gegeven. Jullie weten dat. Hij mocht van alle bomen, die er in het paradijs stonden, eten, behalve van die ene boom, de boom der kennis des goeds en des kwaads. Want ten dage als hij daarvan eten zou, dan zou hij de dood sterven. En de mens heeft het gebod des levens overtreden en van de verboden boom gegeten. Daardoor heeft hij het oordeel des doods over zich ingeroepen. En daar liggen wij nu allen onder, onder het oordeel des doods. Wij moeten allemaal sterven, uit oorzaak van de zonde. Dat zegt de Bijbel, dat zegt God: De ziel die zondigt, die moet sterven. Dat is

een rechterlijke uitspraak van God. God is niet alleen Vader, maar Hij is ook Rechter. Ps. 75: God is Rechter, Die beslist. Ik moet jullie vertellen, dat men helaas daar liever niet meer van hoort. Van een God, Die Rechter is, neen, dat wordt wat al te benauwd. Men heeft het er liever over dat God Vader is. Dat klinkt wat zachter, dat is wat aangenamer, dat schrikt niet zo af. Een rechter, daar moet je bang voor wezen. Wie komt er nu graag met een rechter in aanraking? Laten we eerlijk zijn, dat doet liever niemand. Want dan heb je in den regel wel wat op je geweten en dan heb je straf te vrezen. En daar zit doorgaans niemand om verlegen.

Neen, zegt men in brede kring, als je dan van God wilt spreken, spreekt dan over Hem als Vader. God is Vader, Vader van alle mensen zo ongeveer. Misschien dat mensen als Hitler e.d. daarbuiten vallen, maar verder moet je er maar geen kwaad van denken. Het komt met alle „kinderen” wel goed. God is immers Vader van Zijn kinderen? Dus niet zo naar alstublieft, niet zo zwaar alstublieft, door over God als Rechter te spreken.

Miljoenen mensen worden bedrogen op deze wijze, door leiders, die in werkelijkheid „verleiders” zijn. Zij geven voor God te kennen en noemen Hem brutaal „Vader”, terwijl ze van God als „Rechter” niets moeten hebben. Even zoveel mensen laten zich bedriegen. Want als God geen „Rechter” is, wat zou je dan nog vrezen? Het komt immers goed? Je kunt dan inmiddels doen wat je wilt. Jullie gevoelen wel, dat wil er wel in. Dat is helemaal naar het vlees, naar de wil van de natuurlijke mens, die de duivel tot zijn vader verkoren heeft.

Beste vrienden, laat je niet bedriegen door die verleiders, die het altijd maar over God als Vader hebben en er niet van willen weten, dat Hij ook Rechter is.

Ik houd het erbij, dat God Rechter is. Niet omdat ik naar wil zijn, of zwaar, maar omdat God Zich also in Zijn Woord geopenbaard heeft. Ik denk aan dat, in dit verband, zoveel zeggende psalmvers:

Gij zijt volmaakt, Gij zijt rechtvaardig Heer';
Uw oordeel rust op d'allerbeste wetten
Uw loon, Uw straf beantwoord aan Uw eer.
Gij eist van ons, dat w' op Uw waarheid letten;
Dat wij altoos op hoge prijs Uw leer
En 't heilig recht van Uw getuigenis zetten.

Ps. 119 : 69 (O.B.)

Even tussen haakjes: dat O.B. moet er tegenwoordig wel bij. Want jullie weten, dat de N.B. (nieuwe berijming; N.B. let op!) tegenwoordig zo in opkomst is. Ik zou mijn vrienden willen aanraden om de brochure te kopen, die door Ds. M. C. Tanis is geschreven. Daarin krijgen jullie eerlijke voorlichting, zowel aangaande de oude alsook aangaande de nieuwe berijming.

God is dus Rechter.

Maar is Hij dan geen Vader? zo hoor ik iemand van jullie vragen.

Inderdaad, God is ook Vader. Maar dat is Hij niet van alle mensen. Dat is Hij alleen van Zijn uitverkoren kinderen. En die zijn nu in den regel met dat woord „Vader” erg zuinig. Misschien wel eens wat al te zuinig, het zij zo. Maar ik heb dan toch liever met hen te doen, die het woord schier niet durven te gebruiken, uit vrees dat men te veel zal zeggen, dan dat men dit woord misbruikt.

Wat nu die rechtvaardigmaking of rechtvaardigverklaring betreft: Wanneer een mens wederom geboren wordt, dan is hij een kind van God. Een echt kind. Hij wordt dit dan niet, maar hij is het. Een andere vraag is of zulk een wedergeborene zich daar nu ook dadelijk voor durft te houden.

Zulk een kind, al is het bij wijze van spreken, nog maar één dag oud, is dan ook aan Gods kant rechtvaardig. Omdat God het van stonde aan aanziet in Christus. En als God de zondaar aanziet in Christus, dan ziet Hij hem aan als had hij nooit zonde gekend of gedaan, ja als had hij zelf alle gerechtigheid volbracht, die Christus voor hem volbracht heeft. Hij is dan in Christus rechtvaardig voor God. Vrijgesproken van schuld en straf, heeft hij een recht op het eeuwige leven. Men noemt dit

wel: de vrijspraak in de vierschaar (rechtbank) Gods. Het is met zulk een wedergeboren kind aan Gods kant volkomen in orde. Al zou het, één dag oud zijnde, sterven, dan gaat het gerechtvaardigd naar huis.

De vraag is nu: weet zulk een kind Gods van stonde aan, dus van het uur van de wedergeboorte af aan, dat het gerechtvaardigd is, is zulk een kind zich dat bewust? En dan moet het antwoord luiden: Doorgaans niet. Ik zeg: *doorgaans* niet, omdat God machtig is het een mens in één uur tijd aan de weet te brengen. Hij is daarin ook vrij. Niemand kan Hem daaromtrent de les voorschrijven. In zoverre zou men dus kunnen spreken van een „onbewuste rechtvaardigmaking”. Men is dan dus rechtvaardig voor God, in Christus, maar men is het zich nog niet bewust. Men moet daar nog achter gebracht worden. En zolang men daar niet achter gebracht is, loopt men met een „openstaande schuld” rond.

Maar ik zie, dat mijn ruimte in het blad al weer bezet is.

Laten we proberen de volgende keer er nog iets meer van te zeggen, ook wat betreft die vraag: Kan men vóór de rechtvaardigmaking wel van „leven” spreken?

Voor ik ditmaal afscheid neem, wil ik jullie toch nog een goede raad aan de hand doen. Over „leven” gesproken, bidt maar veel: Gun leven aan mijn ziel, enz. Ps. 119 : 88. Wat is die psalm 119 toch een rijke psalm, vinden jullie ook niet? Men heeft hem wel eens genoemd: „De boom des levens in het paradijs der psalmen”.

De hartelijke groeten van jullie aller vriend

Ds. H. C. v.d. Ent

BOEKHANDEL VAN LEEUWEN - URK

Wij zorgen voor de levering van al uw boeken, Bijbels en psalmboekjes.

H.H. Kerkeraden voor de levering van Huwelijksbijbels gaarne aanbevolen.

J. Z. VAN LEEUWEN

Almerelaan 1
Telefoon 05277-1783, na 7 uur 1593

D.V. zaterdag, 10 oktober a.s. hoopt de Rhodesia Zending een

ZENDINGSMIDDAG

te houden in de Ned. Herv. Pauluskerk, van Hogendorpplein 2 te Gouda. Aanvang 2 uur n.m.

Het kerkgebouw is nabij het station gelegen.

In de omgeving is ruime parkeergelegenheid.

De sprekers hopen te zijn:

Ds. M. C. Tanis te Sliedrecht,
de heer W. van Kranenburg, voorheen
evangelist te Merksem, België,
de heer B. Florijn, leraar te Gouda,
Ds. E. du Marchie van Voorthuysen te Urk.

Voor de vrienden, die van andere plaatsen komen is er gelegenheid de broodmaaltijd in een bijgebouw van de kerk te gebruiken.

De zaal zal 12.30 uur open zijn.

Koffie verkrijgbaar.

Voor de aanvang en ook na afloop zal er gelegenheid zijn diverse skai artikelen te kopen. De netto opbrengst hiervan is t.b.v. de zending.

De vrienden hebben dus weer ruim gelegenheid elkaar te ontmoeten.

Het bestuur hoopt op een goede opkomst.

Een goede nachtrust zonder een slaaptablet? In deze gejaagde en gespannen tijd is dit voor velen niet meer mogelijk. Doch zij kennen niet onze veilige

ZENUWKRUIDEN

Gespannen zenuwen komen weer tot rust; angsttoestanden en nachtelijke tobberijen worden verjaagd en een goede nachtrust bevordert! Kuur voor een maand f 6,75 (GEEN bijkomende kosten!).

DROGISTERIJ SIKKING

BARREVOETESTR. 5 - HAARLEM
Telef. 023-312882 - Giro 190609